

§ 5.

Erhverver en mand indfødsret i medfør af §§ 3 eller 4, tilkommer indfødsretten også hans her i riget bosatte ugifte ægtebarn under 18 år. Dette gælder dog ikke barn, som efter opløsning af forældrenes ægteskab eller deres separation er undergivet moderens forældremyndighed.

Reglen i stk. 1, 1. punktum, finder tilsvarende anvendelse i forholdet

1. mellem en kvinde og hendes udenfor ægteskab fødte barn, medmindre forældremyndigheden over barnet er tillagt dets udenlandske fader,
2. mellem en enke og hendes ægtebarn,
3. mellem en kvinde og hendes ægtebarn, såfremt hendes ægteskab er opløst, eller hun er separeret og forældremyndigheden over barnet er tillagt hende.

§ 6.

Indfødsret kan erhverves ved naturalisation i henhold til grundloven.

Har den, der naturaliseres, børn, finder reglerne i § 5 tilsvarende anvendelse, medmindre andet i det enkelte tilfælde fastsættes.

§ 7.

Dansk indfødsret fortages af

1. den, som erhverver fremmed statsborgerret, såfremt han selv eller gennem sin formynder har ansøgt om eller udtrykkeligt samtykket i sådan erhvervelse,
2. den, som erhverver fremmed statsborgerret ved at indtræde i offentlig tjeneste i et andet land,
3. ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at dets forældre, såfremt de har forældremyndigheden, eller den af dem, der alene har forældremyndigheden, erhverver fremmed statsborgerret,
4. ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at dets forældre indgår ægteskab med hinanden. Bor barnet her i riget, indtræder tabet dog kun, når det inden det fyldte 18. år flytter ud af riget.

§ 8.

Den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget eller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhörighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år. Det kan dog efter ansøgning, indgivet inden dette tidspunkt, ved kongelig resolution tillades, at indfødsretten bevares.

Taber nogen sin indfødsret efter denne paragraf, taber også hans barn indfødsretten, hvis det har erhvervet den gennem ham.

§ 9.

Bliver den, der har erhvervet indfødsret ved egen eller forældres naturalisation, ikendt frihedsstraf i mindst 1 år for forsætlig overtrædelse af bestemmelserne i kapitlerne 12 eller 13 i borgerlig straffelov nr. 126 af 15. april 1930 eller kapitel 6 i den militære straffelov nr. 114 af 7. maj 1937, kan det ved kongelig resolution bestemmes, at han skal miste indfødsretten.

§ 10.

Den, som er eller ønsker at blive fremmed statsborger, kan ved kongelig resolution løses fra sit statsborgerlige forhold til Danmark. Løsningen sker i det sidste tilfælde på betingelse af, at ansøgeren inden en vis frist bliver statsborger i et andet land.